

Şükrün Alfabetesi

— Gökdeniz · 18 Şubat 2026

ŞÜKRÜN ALFABESİ / Alfabe akrostiş

Allahım...
Biliyorum günahım çok
Cennetini umarken düşündüğüm sevaplarım
Çakıl taşı mertebesinde neredeyse
Dere yatağındaki birikintiler içinde,
En iri kayaların yolunu tıkadığı...
Farkında olup üstüne basarak geçtiklerim ise
Günahlarım...
Haramların tadına koşturdum hevesle
Israrlı davetlerine kapılıp
İki dirhem bir çekirdek çektiğim üstüme
Jüt çuvalmış, göremedim...
Kırgınım kalp kırıklıklarına
Leke gibi yapışan üstüme, marka sandığım.
Maddenin manası geçmişti, mananın haddesinden
Necis olan nefsimdi şarap tadında
Ortada sıçan oynadım hayatla köşe başlarında
Ömrüme kömür kattım, kurum dolu bacalarımndan...

Pencere açıldı karanlıktan, uzandı parlak bir el
Ramazan...
Seni tanıyorum dedi gözleriyle
Şafağa doğru çekti pervazlara sürünerek
Tutduğum, çıması mıydı Hakkın?
Utandım lutfundan Rahmanın müşfik
Üzerimden çıktı ruhum sessizce mahçup
Vaadi hatırladım, vadesini bilemediğim
Yarabbi, şükürler sana
Zulüm, yenildi Ramazana...

erol başçı